

רבי אלעזר פתח, (ישעיהו) שאל לך אות מעם ה' אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה. הסתכלתי בדורות ראשונים ודורות אחרונים, מה בין דורות ראשונים לדורות אחרונים? הדורות הראשונים היו יודעים ומתבוננים בחכמה העליונה ויודעים לצרף האותיות שנתנו למשה בסני, ואפלו הרשעים שב ישראל היו יודעים בתוף האותיות את החכמה העליונה, ויודעים בתוף האותיות העליונות ותוף האותיות הפחתונות חכמה להנהיג את המעשים בעולם הזה.

משום שכל אות ואת שנסמרה למשה, היו מתעטרות ועולות על ראשי החיות הקדושות העליונות, וכל החיות היו מתעטרות בהן, ופורחות לתוף האויר שיורד מתוף האויר העליון, דקיק ולא ידוע.

ועולות ויורדות אותיות גדולות ואותיות דקות. האותיות הגדולות יורדות מתוף ההיכל העליון הטמיר של הכל, והאותיות הדקות היו יורדות מתוף היכל אחר פתחון, ואלה ואלה נמסרו למשה בסני.

וחבור האותיות שמתחברות בסתר בכל אות ואת, כמו א', אות יחידה, מתחברות עמה בסתר שתי אחרות לה. וכן כלן נמסרו למשה בסני, וכלן נסטרות בתוף החברים. אשריהם.

שאל לך אות - אות ממש. שכלם היו נוסעים בסוד האותיות. וכן ברחב מה כתוב, (יהושע ב) ונתתם לי אות אמת, זו אות ו', שזו נקראת אות אמת. ואם תאמר, אלא האות הזו נקראת אות אמת.

(דף ב' ע"א)

פרשת ויקרא

רבי אלעזר פתח, (ישעיהו ז) שאל לך אות מעם יי' אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה. אסתכלנא בדרין קדמאין ודרין בתראין, מה בין דרין קדמאין לדרין בתראין. דרין קדמאין הוו ידעין ומסתכלין בחכמתא עלאה, וידעין לצרפא אתון דאתיהבו ליה למשה בסני, ואפילו חייבין דבהון בישראל, הוו ידעין גו אתון חכמתא עלאה. וידעין גו אתון עלאין, וגו אתון תפאין, חכמתא לאנהגא עובדין בהאי עלמא.

בגין דכל את ואת דאתמסר ליה למשה, הוו מתעטרין וסלקין על רישיהו דחיוון עלאין קדישין. וכלהו חיוון הוו מתעטרי בהו, ופרחין גו אוירא, דנחתא מגו אוירא עלאה, דקיק דלא ידוע.

וסלקין ונחתין אתון רברבין ואתון דקיקין. אתון רברבין נחתין מגו היכלא עלאה טמירא דכלא, ואתון דקיקין הוו נחתין מגו היכלא אחרא תתאה, ואלין ואלין אתמסרו ליה למשה בסני.

וחבורא דאתון דאינון מתחבראן בטמירו בכל את ואת, פגון א, את יחידא, מתחבראן עמה בטמירו תרין אחרנין לה. וכן פלהו אתמסרו ליה למשה בסני, וכלהו טמירין גו חבריא, זפאין אינון.

שאל לך אות, אות ממש. דכלהו הוו נטלין ברזא דאתון. וכן ברחב מה כתיב, (יהושע ב) ונתתם לי אות אמת, דא את ו', דדא אקרי אות אמת. ואי תימא שאר אתון לאו אינון אמת. אין, אלא אות דא אות אמת אקרי.

ששאר האותיות אינן אמת - כן,